

šolarjev in šolare z lepimi darovi v rokah, oskerbljenimi od pohvaljeniga g. kaplana, g. fajmoštra in neke blage mestne gospé, ki je s svojim možem preskušnjo počastila, zunaj nastrani odbranih stoji; izmed njih en mladeneč vès vnet stopi naprej in tako ginljivo govori, da so bile vsih serca ginjene. K sklepu še častiti gosp. tehant krepko nagovoré otroke in njih starše, in že zadnjič obernejo na g. kaplana kateheta in nadomestovavniga učitelja s temi besedami: „Vaš trud pa in prizadevanje za šolo bo Bog nar bolj pohvalil in poplačal; jez pa jih bom tudi pri milostljivim knezoškofu priporočil.“ — In tako se šola razide z veselimi pa tudi z žalostnimi občutleji, ker je zgubila svojiga preljubljeniga kateheta in učenika.

Od sv. Trojice nad Cerknico. Šesti dan tega mesca je bil za nas dan žalosti in nesreče take, kakoršne sedanji rod ne pomni. Ob pol petih popoldne je borja perpodila sém od Iga sivočerne oblake, in kmalo se vsuje suha toča, debela kakor golobje in tudi kakor kurje jajca, ki je pol ure strašno tolkla. V neki vasi so jo tehtali, ter je petero letih ledenih kroglic eno libro storilo. Ako bi bil ti slišal, kako je v oblaku bobnelo, kako toča na strehe nabijala, kako so ubogi otročiči kričali, odraseni milo vpili, kako živina, ki se je ravno pasla, rijula, bi se gotovo solz ne bil mogel zderžati. Tako grozno je polje in senožeti zmlatila, da ubogi kmetič v več vaséh letos serpa ne bo potreboval; pa Bog hotel, da bi vsaj kôsa kaj dobila; ali usmili se Bogu, tudi trava je tako v zemljo vtepena, da so senožeti posebno v nekterih krajih gole in rujave, kakor o sv. Jurji. Iz tega tedaj lahko skleneš, da nekteri vaščani ne pešice žita perdelali ne bodo; kar je pa še hujši, da bodo mogli tukajšni nesrečniki zavolj pomanjkanja piče živino oddati — kaj pa je kmet brez živinice! Morebiti misliš: bodo vsaj leti reveži kaj sadja dobili; ali glej, sadne drevesa so gole, kakor o božiču, in zraven tega tako raztolčene, da se veliko let ne bodo mogle obrasti in sadu roditi. Od leté žalostne pergodbe govori sedanja tihota, — skor ne slišim veseliga ptička prepevati, pač pa slišim od mnogih ptičjih merličkov, in tudi od ubitih zajcev in lesic perpovedovati. Ker je tukajšin merzel kraj že sam na sebi revin, ker le eno setev imamo, ker smo bili že tudi ajdo in repo o Kresu vsejali, ker debel sneg skor do sv. Jurja leži (lani je padel 3 dni pred sv. Urbanom), ker nas je že več slabih letin zadelo, ker nam je korun, nekdej poglavitna hrana tukajšnjiga kmeta, skor popolnoma slovó dal, smo v naših hribih tako obožali, da je že zdaj človek mogel vse blede, po lakoti vpadene obraze gledati, ker druge hrane več nimajo, kakor kak škafec kisliga zelja ali repe in še to morajo nezabeljeno jesti, ker le pri malokteri hiši so kaciga prešička zaklali.

Teško, teško smo že prihodnje novine pričakovali upajoči, da takrat bo naše stiske konec. Zdaj pa je hipoma vse naše upanje proč — in družga nas ne čaka, kakor da bomo mogli glada poginiti, ako nas ljudomila vlada ne bo krepko podpirala, ako se nas dobrotljivi ljudje, posebno naši slovenski bratje ne usmili.

Za božjo voljo pomagajte revežem! P-n.

Dopis iz Križnjegore poterdi skozi in skozi strašno nesrečo ter pravi:

„Sivočerni oblak od Krima perversi čez sv. Vid pri Žitcah, podfaro svete Trojice, zahodno stran Bloške fare, čez podfaro Grahovo, Križnogoro in čez polovico Staroteržanske fare poleg Loža, ter se zmota čez Šneberski gojzd v Teržaško škofijo.

Ta strašni oblak, — o da bi nikdar več v tako

grozni podobi nam modriga neba ne zakrival! — zapusti za seboj, kolikor je pisavec sam viditi mogel, čez 7 ur dolgo s suho po velikosti oreha debelo točo posuto cesto, ko je še drugi dan do devete ure sončnim žarkam prederzno vključevala. Strehe posebno lesene in nekoliko postarane so od toče kaj hudo pokvarjene. Za cerkvijo na Križnigori v nekim kotu še danes, šesti dan po nevihti, velik kup toče leži. Cerkvena streha pa od toče v mnogih krajih prebita in hudo razjedena, kakor da bi z njo bile podgane gospodarile, pisavcu lasé toliko bolj beli, ker mu je denarnica zavolj popravljanja duhovskega jako razdertiga stanovanja iz serpana v sušec ušla. Žalostna bo, če pobožno kardelo romarjev v tej reči k pomoči ne bo pristopilo. Bog jim sad zemlje obilno blagoslovi in jim k ti reči serce nakloni!

Križnogorski.

Iz Ljubljani. Na mesto že lani za korarja Ljublj. stolne cerkve izvoljeniga gosp. Savašnik-a je gosp. And. Zamejc, sedanji katehet nunskih šol, za kateheta Ljublj. normalnih šol in za učenika katehetike v 4. letu bogoslovja izvoljen.

Novičar iz mnogih krajev.

H kosilu v Budimu, ki je bilo 11. dan t. m. po posvečenji Hentzitiviga spominka na 3 velicah mizah napravljeno, je povabil presvitli cesar zraven generalov tudi več feldvebeljnov, korporalov in prostakov (gmajmarjev), ki so v vojski leta 1849 junaško branili Budimsko terdnjavo. Sedeli so povabljeni gosti tako, da med dva generala so posadili eniga prostaka, korprola ali feldvebeljna. — Svitli nadvojvoda Janez se je podal s svojo rodovino v Gasteinske toplice. — Gosp. minister kmetijstva žl. Thienfeld je povzdignjen v čast cesarjeviga skrivniga svetovavca. — Novi državni bankovci po goldinarji se ne bojo izdali. — Gosp. minister graf Thun bo 20. t. m. spet svoje opravilstvo nastopil. — Gojzdna in poljska postava bote po naznanilu Dunajskih časnikov kmalo prišla na dan. — Za bolne cesarske konje so napravili na Dunaji toplice z vodnim soparam (russisches Dampfbad). — Kako varno je treba ravnati, kdor si da kurje očesa izrezovati, nam pričuje žalostna prigodba te dni na Dunaji, po kateri je nekdo umerl. Kako nevarno je berž po kosilu se s polnim trebuham kopati, nam spričuje ravno taka žalostna prigodba v Peštu. — V Milani so 30. dan p. m. tri k smerti obsojene na novo vižo obesli; zdravniki so povabljeni, svoje mujenje o ti novini razodeti. — V Istri in tudi okoli Tersta gnjuje gojzde močno. — Po razglasu banske vlade v Zagrebu se ne smé nobena kobila iz Štajarskiga na Horvaško v spoj pripeljati zavolj francozov. — Cesarskim uradnikom na Horvaškem in Slavonskem je službena oprava po národni šegi dovoljena. — Od strašne vročine se bere iz vsih krajev Europe. Na Horvaškem je tako posmodila senožeti, da gré cena mèrve že višji. — V Rimu je nek Nusbaumer našel mašino, s katero v 12 urah naredi poldrugi milion vžigavnih klinčkov. — Zvezdoslovec Hind, ki je na kresni dan novo zvezdo (premičnico) po imenu „Melpomene“ na nebu najdel, je dobil za to od angleške vlade 2000 fl. letniga plačila, dokler bo živel. — V Parizu se je rodila unidan deklica z 2 obrazama; vrat je pa le enojin, deklica je sicer popolnoma zdrava. — Na Angleškem se silno poganjajo volitvah novih poslancov za državni zbor; do 11. t. m. je bilo 329 volitev znanih; med temi je 126 poslancov ministerske, 203 pa nasprotne stranke. — Ministerstvo v Belgii je odstopilo; novo še ni izvoljeno.